

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 147

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

- Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀρθροῦ 23 παρ. 1α, β, γ καὶ ε, 2, 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 7)9.12.47 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων» ὡς τὸ Νομοθ. τοῦτο Διάταγμα συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 656)1948 Νομοθετικοῦ Διατάγματος. 1
- Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Μεσολογγίου καὶ ἐπὶ τῶν Νομῶν Κεφαλληνίας, Λευκάδος ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τῶς Δήμων Ἀρκιωνθίων, Ἀπεραντίων, Ἀγραιῶν καὶ Εἰδυσάνων ἐκ τοῦ Νομοῦ Εἰδυσάνιας. 2
- Περὶ διαιρέσεως τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Βερεσσίας εἰς δύο Τμήματα. 3
- #### Διορθώσεις ἡμαρτημένων
- Περὶ διορθώσεως ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 11)2)48 Β.Δ. Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. 4
- Περὶ διορθώσεως ἡμαρτημένων εἰς τὸ Β. Δ)γμα Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεῶν οἰκίματος τῆς Κοινότητος Πάτρας διὰ τὴν στέγασιν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου». 5
- Περὶ διορθώσεως ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 4)3)48 Β. Δ. Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων. 6

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀρθροῦ 23 § 1α, β, γ καὶ ε, 2, 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 7)9.12.47 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων» ὡς τὸ Νομ. τοῦτο Διάταγμα συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 656)1948 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1α, β, γ καὶ ε, 2, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ ἀπὸ 7)9 Δεκεμβρίου 1947 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων» ὡς ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 656)1948 Ν. Δ., μετὰ σχετικὴν γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ νόμου 1641)1919 καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 τοῦ νόμου 3608)1928 ἐκπιπόμενα ὡς ἀφορολόγητα ποσὰ καθορίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια (20.000.000).

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 9 τοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ νόμου 1641)1919 ἐκπιπόμενον ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν διὰ τὰς ἐν αὐτῇ περιπτώσεις, καθορίζεται εἰς δραχμὰς δέκα ἑκατομμύρια (10.000.000).

3. Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀναγραφόμενα ποσὰ, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ὅρια ἀξίας τῶν φορολογητέων ἀντικειμένων διὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 29 τοῦ νόμου 1641)1919 ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης καθορίζονται εἰς τὰ ἑξῆς ποσὰ :

α) Μέχρι δραχμῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000) διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθροῦ, ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ὑφ' ἐνὸς πραγματογνώμονος.

β) Ἀπὸ δραχμῶν ἄνω τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000) καὶ μέχρι διακοσίων ἑκατομμυρίων (200.000.000) διὰ τὴν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 29 ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ὑπὸ τριῶν πραγματογνώμων καὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν ὀριζομένην ἀρμοδιότητα τοῦ διατάζοντος τὴν πραγματογνωμοσύνην, καὶ

γ) Ἀπὸ δραχμῶν ἄνω τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων (200.000.000) διὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ 29 περίπτωσιν.

2. Τὰ κατὰ τὰς ἐδάφια δεύτερον καὶ τρίτον τῆς παραγρ. 18 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ νόμου 1641)1919 ποσὰ διὰ δικαιώματα ἑκάστου πραγματογνώμονος, καθορίζονται μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δι' ἑκάστον ἐκτιμώμενον ἀκίνητον, περιοριζομένου τοῦ ὁρίου τούτου μέχρι δραχμῶν πενήντα χιλιάδων (50.000), ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δικαιωμάτων δημοσίων ὑπαλλήλων μετασχόντων ὡς πραγματογνώμων.

3. Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ νόμου 1641)1919 ἀναγραφόμενα ποσὰ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἐν ἀρθρῳ 8 τοῦ νόμου 1641)1919 ἐκπιπόμενα ἄνευ ἀποδείξεως ποσὰ, δι' ἑξῆς καθεμίας τοῦ κληρονομουμένου, ὀρίζονται εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομμύριον (1.000.000) ἐφ' ὅσον ἡ κηδεία ἐγένετο ἐν Αθήναις ἢ Πειραιεὶ ἢ Θεσ/νίκῃ καὶ εἰς δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) ἐφ' ὅσον ἡ κηδεία ἐγένετο ἀλλοχού.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641) 1919 ποσὸν παραβόλου διὰ τὸ παραδεκτὸν ὅν τῆς προσφυγῆς ὁρίζεται εἰς δραχμὰς εἰκοσι χιλιάδας (20.000).

3. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 1641) 1919 ἀνώτατον ὅρον ποσοῦ παραβόλου διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑν ἑκατομμύριον (1.000.000).

4. Τὰ ποσὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ νόμου 1641) 1919 ἀμοιβῶν ὁρίζονται : α) διὰ τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ αὐτοῦ νόμου Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ εἰς ταύτην παριστάμενου ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου, εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000) δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην προσφυγήν, διπλασιαζομένου τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὸν εἰσηγητὴν, καὶ β) διὰ τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641) 1919 Ἐπιτροπῆς εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην προσφυγήν, διπλασιαζομένου τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὸν εἰσηγητὴν.

5. Τὰ ποσὰ τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ νόμου 1641) 1919 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν εἰς τὰς προηγούμενας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ νόμου 1641) ἀμοιβὴ τῶν Γραμματέων Ἐφετών, Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδίκων διὰ τὰ ἀποστελλόμενα τοῖς Οἰκον. Ἐφόροις ἀντίγραφα ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 500 κατ' ἀντίγραφον φύλλον χαρτοσήμου, ἡ δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον ἀμοιβὴ τῶν συμβολαιογράφων εἰς δραχμὰς 800 κατ' ἀντίγραφον φύλλον χαρτοσήμου.

2. Τὰ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 53 δικαιώματα διὰ πάσας τὰς κατὰ τὸν 1641 νόμον ἐπιδόσεις ὁρίζονται μέχρι δραχμῶν 1.000 δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν ἐνεργομένην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Δικιῆσεως Πρωτευούσης ὡς καὶ εἰς τὰς περιφέρειας τῶν πόλεων Πατρῶν καὶ Θεσ)νίκης, μέχρι δὲ δραχμῶν 500 δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν ὑποιδήτοτε ἀλλοτρίου ἐνεργομένην.

3. Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«2. Εἰς τοὺς γραμματεῖς Ἐφετών, Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδίκων ὡς καὶ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους παρέχεται ἀμοιβὴ διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν προτεινόμενην παράγραφον ἀποστελλόμενα τοῖς Οἰκον. Ἐφόροις ἀντίγραφα, ὁριζομένη κατ' ἀντίγραφον φύλλον χαρτοσήμου εἰς δραχμὰς μὲν 500 διὰ τὰ ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν ὡς ἄνω δικαστηρίων ἀντίγραφα, εἰς δραχμὰς δὲ 800 διὰ τὰ ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἀντίγραφα.

3. Διὰ πάσας τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιδόσεις παρέχονται εἰς τοὺς ἐνεργούντας τὰς ἐξῆς ἐκδοὰς κινήσεως ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι μὲν δραχμῶν 1.000 δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν ἐνεργομένην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Δικιῆσεως Πρωτευούσης καὶ εἰς τὰς περιφέρειας τῶν πόλεων Πατρῶν καὶ Θεσ)νίκης, μέχρι δὲ δραχμῶν 500 δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν ὑποιδήτοτε ἀλλοτρίου ἐνεργομένην.

4. Τὰ ὡς ἄνω ἐξῆς κινήσεως παρέχονται καὶ εἰς τοὺς ἐμπίστονους δικαστικούς κλητῆρας».

Ἄρθρον 5.

Τὸ κατὰ τὴν περίπτωσιν 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Π. Δ. τῆς 24) 27-8-31 «περὶ κώδικος τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὁριζόμενον ποσὸν μέχρι τοῦ ὀρίου δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει, καθορίζεται εἰς δραχμὰς 3.000.000 τὸ δὲ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἀναγραφόμενον ποσὸν ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀνωτέρω ὁριζομένου τοιούτου.

Ἄρθρον 6.

Τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 56, 57, 58, 59 καὶ 61 τοῦ νόμου 1641) 1919 ὁριζόμενα ποσὰ διὰ τὴν ἐπιβολὴν προστίμων, καθορίζονται ὡς κατωτέρω, ἀντικαθιστομένων ἀμα καὶ τῶν εἰς τὰ πρόστιμα ταῦτα ἀναφερομένων λέξεων καὶ ἀριθμῶν τῶν κατ' ἑκάστην ὡς ἄνω ἄρθρων ὡς ἐξῆς :

α) Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 λέξεις «κατώτερον τῶν 250.000 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «κατώτερον τῶν 250.000 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρον τῶν 5.000.000 δραχμῶν».

β) Αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 57 λέξεις «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 100.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 100.000 μέχρι 2.000.000», δι' ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 57 λέξεις «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 250.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 250.000 μέχρι 5.000.000».

γ) Αἱ ἐν ἄρθρῳ 58 λέξεις «εἰς πρόστιμον ὅπου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν δι' ἑκάστην παράβασιν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 100.000 μέχρι 2.000.000 δι' ἑκάστην παράβασιν».

δ) Αἱ ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 λέξεις «εἰς πρόστιμον ὅπου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 200.000 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 200.000 μέχρι 4.000.000», αἱ ἐν τῇ δευτέρῃ περιόδῳ τῆς ἰδίας παραγράφου λέξεις «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 100.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 100.000 μέχρι 2.000.000» καὶ αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 59 λέξεις «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 100.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον δραχμῶν 100.000 μέχρι 2.000.000» καὶ

ε) Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 61 λέξεις «εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον 100.000 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «εἰς πρόστιμον 100.000 μέχρι 2.000.000 δραχμῶν».

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν ἐσομογήν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1641) 1919 προκειμένου ἐπὶ ὑποθέσεων ὑποβληθεῖσιν εἰς φορολογίαν μέγροι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, νὰ γίνῃ σύγκρισις τῆς ἀξίας καὶ τοῦ ἐπὶ πύτων φόρου πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὸν φόρον τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης φορολογίας τῶν μεταβιβαζομένης αἰθῆς κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν περιουσίας, ὁρίζονται τὰ κατωτέρω :

α) Ἐάν ἡ κατὰ νέαν μεταβίβασιν φορολογία τῶν ὑπὸ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἐμπίπτῃ εἰς τὴν μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 ἰσονομίαν περίοδον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν σχετικὴν σύγκρισιν τὸ ποσὸν τοῦ θιστικοῦ φόρου καὶ ἡ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ αὐτοῦ βασικοῦ φόρου ἀξία τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων.

β) Ἐάν ἡ κατὰ νέαν μεταβίβασιν φορολογία τῶν ὑποβληθέντων εἰς φόρον ἐν προγενεστέρα κληρονομία περιουσιακῶν στοιχείων, ἐμπίπτῃ εἰς τὴν ἀπὸ 26ης Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐντεῦθεν περίοδον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν σχετικὴν σύγκρισιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς φορολογίαν περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ ἀξία καὶ ὁ φόρος εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, ἀναλόγως τῆς ποσοπρώσεως, εἰς δραχμὰς πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ συντελεστὴν ἀναγωγῆς 130.

γ) Διὰ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάκια τῆς παρούσης παραγράφου ἐσομογήν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1641) 1919, τὰ περιουσιακὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων ὁ ἀναλογικὸς ὁφίς δὲν ὑπὲρκειται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 καὶ 20, τοῦ ἀπὸ 7) 9.12.47 Ν. Δ. εἰς βεβαίωσιν, δὲν θεωροῦνται ὡς ὑποβληθέντα εἰς τὸν φόρον τῶν κληρονομικῶν καὶ κληροδοτικῶν, ὅπου δὲ λόγῳ ὑπερβάσεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ὁριζομένων ὁρίων ἐγένετο βεβαίωσις

του ὑπὲρ τὰ ὅρια ταῦτα ποσοῦ, τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιμερίζεται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἢν ἀφορᾷ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐπὶ τοῦ αὐτῆς μεταδιβαζομένου περιουσιακοῦ στοιχείου ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτου ἀναλογούντος κατὰ τὴν νέαν μεταβίβασιν φόρου. Διὰ τὴν ἀναγωγὴν τοῦ οὕτω προκύπτοντος ὡς ἐκπεστέου ποσοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου β' ὅπου πρόκειται περὶ ἐκπτώσεων ἃς ἀφορᾷ τὸ ἐδάφιο τοῦτο.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκκαθάρισιν καὶ περαιωσιν τῶν ἐν οἰκὸν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὧν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὴν περίδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, συνιστῶνται παρὰ μὲν τῇ Ζ' Οἰκον. Ἐφορίᾳ Ἀθηνῶν τρεῖς τριμελεῖς φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί, παρ' ἑκατέρω δὲ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Δ' Πειραιῶς καὶ Ε' Θεσ/νίκης ἀνὰ μίαν τριμελὲς φορολογικὴ Ἐπιτροπὴ.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦνται : α) ἐξ ἐνὸς Οἰκον. ὑπαλλήλου ἔχοντος τοῦλάχιστον βαθμὸν Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, ὅστις καὶ προεδρεύει τῆς Ἐπιτροπῆς. β) ἐξ ἐνὸς ἐτέρου Οἰκον. ὑπαλλήλου ἔχοντος τοῦλάχιστον βαθμὸν ὑπουργικοῦ Ἐισπραγτοῦ καὶ γ) ἐξ ἐνὸς δημοσίου ἢ ιδιώτου μηχανικοῦ.

2. Ἐκάστη τῶν φορολογικῶν τούτων Ἐπιτροπῶν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, δικαιομένην νὰ ζητῇ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου πᾶσαν χορήγισιν αὐτῇ πληροροφίαν, ἐνεργεῖ δὲ περαιτέρω καὶ ὡς διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐφεξῆς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ χωροῦσα εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐκάστης ὑποθέσεως κρίνει βάσει τῶν στοιχείων ἐλέγχου ἢ βάσει ἰδίας αὐτῆς ἀντιλήψεως ἢ ἐκτιμήσεως ἢ κρίσεως, περὶ τοῦ ἐὰν ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ θεωρηθῇ περαιωμένη, λόγω ποσοῦ τοῦ φόρου, οὐτινος κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ νόμου δύναται ν' ἀμεληθῇ ἢ βεβαιώσῃ, καὶ συντάσσει περὶ τῆς τοιαύτης περαιώσεως συνοπτικὴν πράξιν ἐπισυναπτομένην εἰς τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κρίνει ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ κινηθῇ πρὸς ἀπόκτησιν τίτλου διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, καλεῖ διὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ τὸν φορολογούμενον εἰς νέαν συζήτησιν. Κατὰ τὴν νέαν αὐτὴν συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ παρίσταται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, χωρὶς ν' ἀσκήσῃ ἐπίδρασιν εἰς τὸ κύριον τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ἢ τυχὸν μὴ παρὰστάσις αὐτοῦ, ἐξετάζει αἱ ἡ ὑπόθεσις διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου ποσοῦ καὶ συντάσσεται περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη γνωστοποιεῖται εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅστις δικαιούται ἐντὸς τεσσάρων (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως αὐτῇ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐγγείρῃ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρου δὴλωσιν ἀποδοχῆς αὐτῆς καὶ νὰ καταβάλῃ τὸν φόρον ἄνευ προσαυξήσεως τινος λόγω ἀνακρίσεως ἢ παραλείψεως ἢ παρερμηνείας. Ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς δόσεις καθοριζομένης ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου «περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων», ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη σὺν τῇ δηλώσει ἀποδοχῆς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς. Αἱ δόσεις αὗται εἶναι ἄστικοι καὶ δὲν δύναται νὰ ὁρισθῶσι πλείονες τῶν τεσσάρων τριμηνίων, χωρὶς ν' ἀποκλείεται εἰς ὃν φορολογούμενον τὸ δικαίωμα ἀντὶ τῆς τοιαύτης εἰς δόσεις πληρωμῆς νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς ἐξαμήνους ἐντόκους δόσεις καταβολὴν τοῦ φόρου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου «περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων».

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἔχουσιν ἐκδοθῇ πράξεις τῆς Ζ' Οἴκου. Ἐφόρου μὴπω κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁριστικοποιηθεῖσαι.

6. Ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς αὐτῆς παραγράφου 4 ἐφαρμό-

ζον αἱ καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἐκκρεμῶσιν ἐνδίκῃ μέσῃ, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἢ διαιτητικῇ ἐπιλήσει τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς δι' αἰτήσεώς του ὑποβλημένης εἰς τὸ φορολογικὸν δικαστήριον παρ' ᾧ ἐκκρεμῇ τὸ ἐνδίκον μέσον. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις ὑποβάλλεται μέχρι τέλους Αὐγούστου 1948, παραπέμπεται δ' αὕτη ὑπὸ τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου μετὰ τοῦ φακέλου τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφόρου διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπὴν. Ἡ προεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ταύτης ὡς καὶ ἡ προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως ἀποδοχῆς τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναστέλλει τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνδίκων μέσων. Ἡ ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς ἐπιφέρει κατάργησιν τῆς ἐκκρεμοῦς φορολογικῆς δίκης.

7. Ἐὰν ἐπὶ τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου διαιτητικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 προθεσμίας δηλώσεως ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἀκολουθεῖται ἡ νόμιμος διαδικασία διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνδίκων μέσων, θεωρουμένης τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἀνυπάρχου.

8. Ἐὰν ὁ Οἶκος. Ἐφόρου μειοψηφίᾳ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ ἐκδώσῃ πράξιν διὰ τὴν διαφορὰν ἄνευ καταλειπομένου προσθέτου φόρου.

9. Ἡ διάρκεια τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἔθνου τῶν Ἐπιτροπῶν ὁρίζεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948 ἐξαιρέσει τῶν παρὰ τῇ Ζ' Οἰκ. Ἐφορίᾳ Ἀθηνῶν Ἐπιτροπῶν, ἡ διάρκεια τοῦ ἔργου τῶν ὁποίων ὁρίζεται μέχρι τέλους Δεβρίου 1948. Ἐπὶ ὑποθέσεων συζητηθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάρκειαν τοῦ ἔργου ἐκάστης τούτων, ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως αὐτῆς δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὸν ὡς ἄνω ὁριζόμενον χρόνον διαρκείας τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκδόσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὐτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Μαΐου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ

(2)

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Μεσολογγίου καὶ ἐπὶ τῶν Νομῶν Κεφαλληνίας, Λευκάδος ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τέως Δήμων Ἀρακυνθίων, Ἀπαραγίων, Ἀγορίων καὶ Εὐρυτάων ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἐβρυτανίας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὸ ἀπὸ 18-6-46 Γ' Ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς περὶ ἐκτάκτων μέτρων ἀφροδόντων τὴν Δημοσίαν Τάξιν καὶ Ἀσφάλειαν.

β) Τὸ ἄρθρον 215 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2803) δι' ἀπερὶ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

γ) Τὴν ἐπ' ἀριθ. 210)48 γνωμάνταυσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Στρατ. καὶ Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐδαφικὴ ἀρμοδιότης τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 9-9-46 Βασ. Δ) τοῦ ἐκδοθέντος Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Μεσολογγίου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 270 Α' τῆς 9-9-46 Φ.Ε.Κ., περικυβάνει ἐφεξῆς ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Αἰτωλ(ν)ίας καὶ τοὺς Νομοὺς

Κεφαλληνίας και Λευκάδος, ως και τους τρεις Δήμους, Ἀρακυνθίων, Ἀπεραντίων, Ἀγραίων και Εὐρυτάνων, ἐκ τοῦ Νομοῦ Εὐβοιανίας συμπληρουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ὡς ἔνω Β. Δ)τος και περιοριζομένης ἀντιστοίχως κατὰ τὰς περιοχὰς ταύτας τῆς ἐδαφικῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐκτάκτων Στρατοδικείων Κορίνθου και Λαμίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΜΕΛΑΣ

Ἐπὶ τῆς Δημ. Τάξεως

Κ. ΡΕΝΤΗΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ

(3)

Περὶ διαιρέσεως τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Βεροίας εἰς δύο Τμήματα.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει : Τὰ ἀρθρα 177 ἐδάφιον 4 και 216 ἐδάφιον 2 τοῦ Α. Νόμου 2803)41 «περὶ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος» ὡς και τὴν ὑπ' ἀριθ. 211)48 Γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες και διατάσσοντες :

Ἀρθρον μόνον.

Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ἀπριλίου 1948 Βασ. Δ)τος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 101 Α' τῆς 28.4.48 Φ.Ε.Κ. συσταθὲν Ἐκτακτον Στρατοδικεῖον Βεροίας, μὲ ἐδαφικὴν περιφέρειαν τοὺς Νομοὺς Πέλλης και Ἡμαθίας, διαιροῦμεν εἰς δύο Τμήματα (Α' και Β') ἅτινα μὲ διάφορον σύνθεσιν δύνανται νὰ συνεδριάξωσι συγχρόνως.

Ὁ τόπος συνεδριάσεως τοῦ Β' Τμήματος ὁρισθῆσεται ὑπὸ τοῦ διατάσσοντος τὴν ποινικὴν δίωξιν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1948

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός

ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ

(4)

Διορθώσεις ἡμερησιῶν

Διορθοῦται : τὸ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1948 Β. Διατάγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 66 ΦΕΚ (τεῦχος Α') ὑπὸ χρονολογίαν 12 Μαρτίου 1948 μόνον ὡς πρὸς τὴν ὀνομασίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀρχανῶν ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου «Ἀρχανῶν» εἰς τὸ ὄρθον «Ἀρχανῶν».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης)

(5)

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 110 (τεῦχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 29 Ἀπριλίου 1948 Β. Δ)γμα «περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεᾶν οἰκήματος τῆς Κοινότητος Πάργας διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου» διτελοῦται τὸ ἔτος τῆς χρονολογίας τούτου ἐκ τοῦ σφαλμένου «1947» εἰς τὸ ὄρθον «1948».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν)

(6)

Ἐν τῷ Β. Διατάγματι τῆς 4.3.48 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὀδοποιίας Νομοῦ Χαλκιδικῆς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1947) 48», δημοσιευθέντι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 63 (τεῦχος α') τῆς 10.3.48 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐσφαλμένως δημοσιευθεῖσαι ὑπ' ἀριθ. 32, 33 και 34 φορολογίαι διορθοῦνται ὡς ἀκολούθως :

32) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων τῶν μεταφερομένων πρὸς σφαγὴν ἢ ἐσφαγμένων δραχ. 4.000 κατὰ κεφαλὴν.

33) Ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων τῶν μεταφερομένων πρὸς σφαγὴν ἢ ἐσφαγμένων δραχ. 4.000 κατὰ κεφαλὴν.

34) Ἐπὶ τῶν χοίρων τῶν μεταφερομένων πρὸς σφαγὴν ἢ ἐσφαγμένων δραχ. 1.500 κατὰ κεφαλὴν.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων)